

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดใหญ่ ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 40 เมตร ลำต้นสูงตรง โคนต้นมีพูพอนลาดชัน เปลือก สีเทา เรียบ เมื่ออ่อน แล้วขรุขระและแตกเป็นร่องตื้นเมื่อแก่ ใบ กว้าง 3-5 (8.5) ซม. ยาว 8-16(25) ซม. รูปไข่ถึงขอบขนาน ปลายเรียวแหลม โคนห้หรือกลม ใบแก่สีเขียวสดเป็นมันด้านบน ด้านล่างสีอ่อนแต่ไม่ออกเทาเนื้อคล้ายหนังบาง เกลี้ยง เส้นกลางใบเป็นร่องด้านบน ขุนเด่นด้านล่าง เส้นใบ (9)12-15 คู่ เส้นใบร่างแหละเอียดถี่ ก้านใบยาว 0.8-1.5(2) ซม. ไม่มีรอยแผลเป็นของหูใบ ดอก สีขาว เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลออกเหลืองอ่อน ออกเดี่ยว ที่ปลายกิ่ง แผ่กระจาย กลิ่นหอม ก้านดอกเรียว ยาว (2)3-5 ซม. กลีบรวมแคบ 18-32 กลีบ ยาว 3.5-4 ซม. เรียง 3-5 วง ค่อนข้างเท่ากัน กลีบวงนอกกว้างได้ถึง 1.5 ซม. กลีบวงในสั้นและแคบกว่าเล็กน้อย เกสรเพศผู้มี 50 อัน ก้านชูอับเรณูสั้น อับเรณูยาว 8-9 มม. ปลายมีรยางค์คล้ายขน ยาว 12-15 มม. เกสรเพศเมียอัดแน่น อยู่บนแกนกลางรูปโคนยาว 12-18 มม. โคนไม่มีก้านขัด (ยาวน้อยกว่า 1 มม.) ผล เป็นช่อกลมรูปไข่ กว้าง 3-5 ซม. ยาว 4.5-8 ซม. สีเขียวอ่อน มีช่องอากาศสีขาวเมื่ออ่อน สุกสีเหลืองขุ่น แก่ไม่แตก แต่จะแตกคาค้นหรือ ร่วงเป็นผลงเมล็ดมีเนื้อนุ่มสีแดงหุ้มเมื่อสุก ยังคงติดกับแกนกลางผลอีกนานหลังจากที่เนื้อหลุดไป หายาก พบในป่าดิบที่ยังไม่ถูกรบกวน พบเฉพาะในจังหวัด พังงา นครศรีธรรมราช

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้เล่มที่ 2 - พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผล : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/Special-Pages/plant-detail.aspx?id=3706>

ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

